REIS ROND DE WERELD IN 80 DAGEN

Een reis in twee delen voor jong en oud

door

JO LEEMANS

Vrij naar Jules Verne

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.
Tel: 0 33 66 44 00
info@toneelfonds.be
www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **REIS ROND DE WERELD IN 80 DAGEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **JO LEEMANS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2010/0220/026
ISBN 9789038511184
www.toneelfonds.be
info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.
Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for text- and datamining for AI training and similar technologies.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoeringen, naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.
Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.
Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!
Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering en Her-opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. Aanvraag en betaling opvoeringsrechten

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, Lees de voorwaarden op www.sabam.be.

Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Voor Nederland wende men zich tot:

IBVA Holland Auteursrechtenbureau
De Friese Poort 106
1823 BT Alkmaar
072-5112135
www.ibva.nl

PERSONAGES

(4 dames – 6 heren – evt. Fig.)

PHILEAS FOGG, de gedistingeerde Engelsman, hoofdpersonage

PASSEPARTOUT, de dienstknecht uit Parijs

GAUTHIER RALPH, de norse bankdirecteur

FIX, de geheim agent, vindt alles zeer verdacht (kan bij “zeer” bv telkens op zijn tenen staan)

THEATERDIRECTEUR

E.H. WILSON

ELISABETH RALPH, de vrouw van de bankier

JENNY STUART, de vriendin van Elizabeth, Shakespeare kenner

ANNIE, de simpele dienstmeid van de Ralphs

AOUDA, de onvermijdelijke Indiase schone

Volgende rollen kunnen gedubbeld worden

CONSUL

CIRCUSDIRECTEUR

PREDIKANT

TIJGER

BEER

EVENTUEEL DANSERS

DECOR

Vooraan opzij een ronde tafel en enkele stoelen, dit is de salon van de Ralphs, een vooraanstaand Londens koppel. Centraal iets meer naar achteren staat een eenvoudige bank of enkele stoelen in de salon van de heer Fogg (eventueel nog een klassieke Engelse zetel). Bamboe in de buurt. Helemaal achteraan staan enkele voorwerpen op een schab of tafel. Aan de andere zijkant bevindt zich een loopplank die ook als trap kan dienen.

EERSTE DEEL

TAFEREEL EEN

(Londen 1872, de salon van de Ralphs. Gauthier is bankdirecteur, zijn vrouw vult haar dagen met thee drinken met haar vriendin Jenny Stuart, de vrouw van de hoog aangeschreven ingenieur Andrew Stuart. Het beeld staat stil. Tromgeroffel, de theaterdirecteur komt op.)

THEATERDIRECTEUR: Ladies and gentlemen, welkom in ons theater, het is vandaag woensdag 2 oktober 1872, we bevinden ons in, we are in …Londen, tafereel 1 waarin zich een gesprek ontwikkelt dat Phileas Fogg veel geld kan kosten! *(af)*

(In de salon van de Ralphs komt Annie, de dienstmeid op. Ze dekt de tafel voor het dagelijks theekransje, ze neuriet "Rule Britannia" maar is niet echt vrolijk.)

ANNIE: *(ze houdt even halt)* William, waar ben je toch? Ik mis je zo!

(Centraal, iets meer naar achteren, zien we de salon van mister Fogg. Plots Passepartout, de knecht van Fogg op.)

PASSEPARTOUT: Passepartout, je bent een genie, moi, je suis un genie! Eindelijk heb ik de geschikte meester, het geschikte huis, de geschikte opdracht gevonden. Hier in Londen, in dit voor een Fransman zo vreemd land, zal niemand me storen, zal niemand me beletten dat ik eindelijk ga genieten van het leven. *(gaat zitten)* Gedaan met het hollen achter monsieur, mais oui monsieur, bien sûr monsieur, svp monsieur. Fini, ontploft monsieur!

FOGG: *(snel maar stijlvol op via trap)* Passepartout!

PASSEPARTOUT: *(springt verschrikt op)* Oui, heu, yes sir?

FOGG: Maak de koffers klaar, we gaan op reis.

PASSEPARTOUT: Sir? Op reis? Wanneer dan en naar waar?

FOGG: Niet te veel vragen stellen Passepartout, we vertrekken vandaag nog voor een opzienbarende reis.

PASSEPARTOUT: *(weet niet wat hij hoort)* Excuse me? Ha, u maakt een grapje nietwaar? Mijn vrienden in Parijs hadden me gewaarschuwd voor die Engelse humor die …

FOGG: Ik maak nooit grappen Passepartout.

PASSEPARTOUT: Dan, dan is dit een test, ja, dat moet het zijn. Maar u hoeft zich geen zorgen te maken hoor, ik ben een plichtsgetrouwe …

FOGG: Ik wil dat je onmiddellijk hier en nu onze koffers maakt, er staat veel op het spel Passepartout.

PASSEPARTOUT: Kan u dat dan even toelichten sir?

FOGG: Nu niet Passepartout, aan het werk! *(beiden maken de koffers klaar)*

(Ondertussen komen de dames Ralph en Stuart op. Ze kijken rond in de salon van Ralph.)

ELISABETH: Waar hangt die verdomde dienstmeid weer uit? Jenny geloof me, het is tegenwoordig zo moeilijk om betrouwbaar en degelijk personeel te vinden. Annie!

JENNY: Ach, het arme kind is volledig de kluts kwijt nu ze al een tijdje geen nieuws meer heeft van haar geliefde William.

ELISABETH: Alsof een marineofficier ook maar iets zou geven om zo'n schaap. Die William van haar is er gewoon met een ander vandoor. Trouwens, ik betaal haar om mij te dienen, niet om te dagdromen over een flamboyante, onbetrouwbare officier. Annie!

JENNY: Een goed dienaar voert niet alle bevelen uit.

ELISABETH: Wat? Is dat ook weer een citaat van heu …

JENNY: William Shakespeare, de allergrootste toneelauteur ooit.

ELISABETH: Dat dacht ik al. Annie!

ANNIE: (snel op) Ja mevrouw, hier ben ik al.

ELISABETH: Al, weet je wel hoe lang wij hier al staan?

ANNIE: Heu, nee mevrouw, eigenlijk kan ik dat niet weten nietwaar?

JENNY: Zullen we maar gaan zitten?

ELISABETH: Annie, breng ons snel wat thee, wil je?

ANNIE: Tot uw dienst mevrouw. *(af, de dames zetten zich)*

(In de salon van Fogg staan de koffers klaar, Fogg geeft Passepartout tenslotte een grote tas.)

FOGG: Zorg jij voor het vervoer, Passepartout?

PASSEPARTOUT: Heu, het vervoer?

FOGG: Je hoort me goed, het vervoer. *(wijst naar de voorwerpen achteraan)* En haast je, er valt geen tijd te verliezen.

(Passepartout met zijn tas naar achteren)

We nemen de boot,

(Passepartout neemt deze en stopt hem in zijn tas net als de andere voorwerpen)

de trein, de olifant waarschijnlijk …

PASSEPARTOUT: Zei u de olifant sir?

FOGG: *(gaat onverstoord verder)* … de grote boot, de stoomboot, de andere trein, de slede …

PASSEPARTOUT: De slede, die man is gek.

FOGG: … alweer de boot en tenslotte nogmaals de trein.

PASSEPARTOUT: En hoe weet u dat zo zeker sir?

FOGG: Het reisschema zit in mijn hoofd.

PASSEPARTOUT: Heu, en dit potje mister Fogg?

FOGG: Da's gewoon de cactus Passepartout.

PASSEPARTOUT: Ha ja.

FOGG: En we nemen vanuit de keuken nog wat proviand mee : marmelade, jam, honing, worstjes en vergeet de baked beans niet.

PASSEPARTOUT: De wat meester?

FOGG: De baked beans, de witte bonen in tomatensaus Passepartout, wij Engelsen zijn er gek op.

PASSEPARTOUT: Bah, hoe krijgen jullie het binnen? En heu sir, wat voor reis wordt dit eigenlijk?

FOGG: Een reis om de wereld in 80 dagen!

(Passepartout moet plots even gaat zitten. Gauthier Ralph, de bankdirecteur, snel op)

GAUTHIER: Een reis om de wereld in 80 dagen! Een reis om de wereld in 80 dagen! Die man is gek!

ELISABETH: Gauthier, lieveling, ik weet niet wat ik zie. Heb jij je bankkantoor verlaten op klaarlichte dag? Dat heb je nog nooit gedaan!

ANNIE: *(op)* Mijnheer? Staat de bank in brand?

GAUTHIER: Dames, geloof me, Phileas Fogg is gek geworden.

JENNY: 'Beter een geestige dwaas dan een dwaze geest' schreef Shakespeare.

GAUTHIER: Als bankdirecteur van deze grootstad heb ik al veel meegemaakt maar dit overtreft alles.

ELISABETH: Maar lieveling, sir Fogg is toch een vooraanstaand, hoog aangeschreven man. Zijn stiptheid en orde zijn onovertroffen. Ik vind hem trouwens best wel charmant.

JENNY: Da's waar, hij heeft wel iets.

GAUTHIER: *(zet zich)* Dames, sir Phileas Fogg beweerde daarstraks tijdens onze vergadering doodernstig dat hij in tachtig dagen om de wereld kan reizen. Wat vind je daarvan?

JENNY: Opwindend.

GAUTHIER: Annie, breng me een borrel.

(Annie af)

Elisabeth luister, ik heb iets gedaan wat ik nooit eerder deed.

ELISABETH: Oei. Wat heeft dat met Fogg te maken?

JENNY: Is het privé? Als jullie liever hebben dat ik …

GAUTHIER: Nee, nee, luister, die dwaze Fogg ging zo op in zijn betoog en gelooft zo in zijn plan dat hij er een weddenschap aan gekoppeld heeft. Als hij het haalt heeft hij recht op een gigantische som geld, maar als hij het niet haalt, wat me logischer lijkt, strijken anderen, zoals ik, een aantal Britse ponden op.

ELISABETH: Heb jij er geld op ingezet, Gauthier?

GAUTHIER: Yes, het was een opwelling, ik kon het niet laten.

ELISABETH: Gauthier, jij die altijd zo nuchter bent!

GAUTHIER: Besef je wel wat die man beweert darling?

ANNIE: *(op met borrel)* Alstublieft mijnheer.

GAUTHIER: Wacht, ik heb zijn plan genoteerd: *(haalt een briefje boven, drinkt van zijn borrel, Annie tracht mee te lezen)* hij vertrekt dus vandaag, horen jullie dat? Vandaag nog om via Parijs, Turijn, Suez, Bombay , Calcutta, Hongkong …

ANNIE: Yokomaha.

GAUTHIER: *(verbetert)* Yokohama, San Francisco, en New York terug te keren naar Londen in tachtig dagen.

JENNY: Dat is ambitieus.

GAUTHIER: Dat is gekkenwerk Jenny, tijdens deze periode stormt het op de oceanen en sneeuwt het in Amerika.

ANNIE: Hoe weet u dat?

GAUTHIER: Ik weet dat, dat volstaat. Dus, vandaar mijn gokje darling.

JENNY: Ik hoop voor u dat u gelijk krijgt mister Ralph maar we weten eigenlijk bijzonder weinig van Fogg.

GAUTHIER: ’t Is een fantast*! (drinkt nogmaals)*

JENNY: By the way, heeft mijn man Andrew ook geld ingezet?

GAUTHIER: Voorlopig niet maar dat zal vast niet lang meer duren.

FOGG: Passepartout, we gaan! Vandaag nemen we, hmm, de boot.

PASSEPARTOUT: *(neemt een boot uit de tas)* Deze sir?

FOGG: Nee Passepartout, die grote is voor later. Neem maar een maatje kleiner voor ons vertrek.

PASSEPARTOUT: *(Toont een andere boot)* Deze dan?

FOGG: *(neemt de boot aan)* Uitstekend*! (en gooit hem vervolgens achter de coulissen)*

(Fogg en Passepartout vertrekken, ze stellen zich op voor de loopplank.)

Passepartout, hier begint ons avontuur. Ik geloof er in maar ik moet wel op je kunnen rekenen. Ik moet je vragen, zal je steeds aan mijn zijde blijven?

PASSEPARTOUT: Bien sûr, heu, yes sir, we all stand together! We blijven samen!

FOGG: En denk eraan: Rule Britannia, Britannia rule the waves, Britans never shall be slaves.

PASSEPARTOUT: Als u het zegt sir.

(muziek: Rule Britannia, ze verdwijnen via de loopplank achter de coulissen, dwarsen het podium en komen terug om zich op het bankje centraal te zetten, we horen het vertreksein van de boot)

ANNIE: Hoor, een boot, 't is m'n William misschien die arriveert.

GAUTHIER: Nee sukkeltje, het is Fogg ongetwijfeld die vertrekt.

ELISABETH: Ik vind het wel moedig van hem.

GAUTHIER: Wat, moedig? Wacht maar tot hij in de woelige zeestormen -of erger nog- tot hij in de handen van de bloeddorstigste Indianen van Noord Amerika terechtkomt. Zou hij dan nog zo moedig zijn, onze Fogg?

ANNIE: Indianen, echt?

GAUTHIER: Eerlijk gezegd vertrouw ik die Fogg voor geen haar. Ik bedenkt net, het zou me niet verbazen moest die reis een dekmantel zijn voor iets anders.

ELISABETH: Gauthier, overdrijf je nu niet?

JENNY: Onthoud je van veroordelen, want wij zijn allen zondaars.

GAUTHIER: Wat bedoel je daarmee?

JENNY: 't Is een citaat, iets om over na te denken.

ANNIE: Van mister Shakespeare mijnheer.

GAUTHIER: Hoe weet jij dat?

ANNIE: Ik weet dat, dat volstaat.

(black-out, Annie en Guathier af)

TAFEREEL TWEE

(Een tikkende klok, een nieuwe dag, tromgeroffel, de directeur op)

THEATERDIRECTEUR: Ladies and gentlemen, 20 oktober 1872, tafereel 2, part two, waarin Phileas Fogg en zijn metgezellen zich in het oerwoud van India wagen

en het gevolg daarvan. *(af)*

(De dames drinken thee in de salon. Annie op.)

ANNIE: Ik heb een krant kunnen bemachtigen mevrouw.

ELISABETH: Zorg er dan maar voor dat Gauthier dit niet te weten komt. Trouwens, jij hebt ze al gelezen zie ik.

ANNIE: Nee hoor.

ELISABETH: Toch wel, ik zie het aan de vouwen in de krant Annie. Luister, een dienstmeid heeft geen tijd om de krant te lezen. Is dat duidelijk?

ANNIE: Ik zocht naar nieuws over William mevrouw maar ze schrijven blijkbaar alleen nog maar over Fogg mevrouw.

ELISABETH: Is dat zo ?

(plots iedereen geïnteresseerd in de krant)

ANNIE: Kijk hier, *(leest)* de wereldreis van de heer Phileas Fogg verloopt voorspoedig, de geheimzinnige, ik bedoel, de eigenzinnige Engelsman ligt reeds enkele uren.

ELISABETH: Fogg ligt reeds enkele uren?

ANNIE: Heu, de Engelsman ligt reeds enkele uren voor op zijn tijdschema en wordt spoedig verwacht in de stad Mombay.

ELISABETH: Bombay lieverd.

JENNY: Dan schiet hij aardig op.

ANNIE: Hij gaat het halen.

ELISABETH: Annie, die man is nog maar twee weken onderweg hoor, laat ons geen voorbarige conclusie trekken. Ik wil trouwens nog wel een vers kopje thee.

(Annie tegen haar zin af maar blijft toch luisteren)

JENNY: *(leest verder)* Toch wordt in Londen niet alleen over de wereldreis van Fogg gepraat maar eveneens over de diefstal van een aanzienlijke som geld uit Barings Brothers & Co Bank.

ELISABETH: Daar hebben we ’t al. Gauthier vertelde het me een tijdje geleden maar hij hoopte die diefstal geheim te kunnen houden, kwestie van de reputatie van zijn bank hoog te houden.

JENNY: Is er veel weg?

ANNIE: *(op)* 50.000 pond

ELISABETH: Hoe weet jij dat?

ANNIE: Iedereen praat erover mevrouw. En er zijn er zelfs die beweren dat Phileas Fogg de dader is.

JENNY: Ongehoord, zo’n gentleman.

ELISABETH: Dat was ook mijn eerste reactie Jenny maar mijn man begint zich af te vragen of die reis van Fogg geen vlucht is voor de politie.

JENNY: Dat meen je toch niet?

ELISABETH: Ik weet eerlijk gezegd niet wat ik ervan moet denken.

ANNIE: Ik ook niet mevrouw.

ELISABETH: De thee Annie.

ANNIE: ’t Is allemaal wat hé mevrouw.

ELISABETH: De thee Annie!

ANNIE: De thee? Natuurlijk, de thee mevrouw*. (snel af, de dames lezen verder de krant)*

(We horen het geluid van een boot. De consul komt op en plaatst een Engelse vlag naast zich. Fogg en Passepartout maken zich klaar om het schip te verlaten. Plots Fix, de geheim agent, op. Hij spreekt de consul aan.)

FIX: Vriend, u moet mij en het Britse vaderland een dienst bewijzen.

CONSUL: Wie bent u dan wel?

FIX: Mijn naam is Fix, geheim agent in dienst van de Londense politie. Ik ben een bankrover op het spoor die luistert naar de naam Fogg, Phileas Fogg.

CONSUL: Ja, en?

FIX: Ik wacht echter nog op een aanhoudingsbevel vanuit Engeland. U zou mij en ons dierbaar vaderland een groot plezier doen de heer Fogg een tijdje op te houden hier in Bombay in afwachting van het desbetreffende document.

CONSUL: Geen probleem sir, u kan op mijn medewerking rekenen.

FIX: Snel dan, de passagiers komen eraan, het betreft die man daar met zijn lange grijze jas*. (snel af)*

(Fogg en Passepartout naderen de consul)

CONSUL: Welkom in Bombay heren.

FOGG: Het genoegen is geheel aan onze zijde.

PASSEPARTOUT: Ben ik blij dat ik vaste grond onder mijn voeten heb, zo’n wiebelschip is niks voor mij.

FOGG: Niet klagen Passepartout, het was een snelle overtocht, we liggen voor op het schema.

PASSEPARTOUT: Goed, maar mijn maag ligt wel overhoop meester.

CONSUL: Excuse me, u bent mister Fogg?

FOGG: Inderdaad.

PASSEPARTOUT: En ik ben Passepartout, de knecht die de job van zijn leven gevonden heeft, tenminste dat dacht ik toch, heel even.

CONSUL: Willen de heren mij dan volgen naar het bureau?

PASSEPARTOUT: Wat?

CONSUL: Of jullie me even willen volgen, een kleine formaliteit.

PASSEPARTOUT: Dat kunnen we toch niet maken mister Fogg? Het reisschema weet u wel?

FOGG: Rustig maar, waarover gaat dit?

CONSUL: Een zaak van staatsbelang sir.

PASSEPARTOUT: Ik geloof die postkaart niet.

FOGG: In dat geval volg ik u. *(allen af)*

ELISABETH: *(leest hardop)* Wat? Een aanhoudingsbevel zou onderweg zijn vanuit Londen!? Waar halen ze het, de Londense politie maakt zich hopeloos belachelijk.

JENNY: *(leest verder)* De directeur van de overvallen bank, de heer Ralph, bevestigt aan onze redactie het vermoeden dat de bizarre heer Fogg er met het geld vandoor is.

ELISABETH: *(recht)* Maar nu gaat ie te ver, Gauthier kan gewoon niet hebben dat Fogg al weken in het middelpunt van de belangstelling staat, dat is het.

JENNY: Tja, ik vind het in ieder geval geen goed idee de politie er achteraan te sturen.

ELISABETH: Hoe bedoel je?

JENNY: Ik heb ook wat geld ingezet omdat ik geloof in Fogg.

ELISABETH: Jenny? Jij? Weet uw man, Andrew dat?

JENNY: Ja hoor, hij staat er trouwens volledig achter. Hij zegt dat Fogg nog nooit iets heeft ondernomen wat hem niet gelukt is.

ELISABETH: Verdorie en mijn Gauthier, die, die beschuldigt zomaar Fogg van die diefstal maar … och, wat een stupid uilskuiken is die echtgenoot van mij toch, ik moet hem spreken. *(af)*

ANNIE: *(op)* Waar moet mevrouw plots zo dringend heen?

JENNY: Ach, laat komen wat komen wil, ook de ergste dag gaat voorbij.

ANNIE: Shakespeare?

JENNY: Shakespeare.

ANNIE: Ik hoop dat hij gelijk krijgt. Ho William, ik verlang zo naar jou.

(Fogg en Passepartout op.)

PASSEPARTOUT: Het is een schande hoe ze hier buitenlanders behandelen.

FOGG: Rustig maar, met die borgsom van duizend pond is alles geregeld.

FIX: *(op)* Ha, ha, een borgsom. Zeer verdacht, waar haalt die man toch al dat geld vandaan?

PASSEPARTOUT: Heu sir, het zijn eigenlijk mijn zaken niet maar, heu, waar haalt u toch al dat geld vandaan?

FOGG: Het zijn inderdaad je zaken niet Passepartout, daar ben ik het volkomen mee eens. Eens kijken, de volgende halte is Calcutta. Dus vandaag nemen we, hmmm, …

FIX: Hebben jullie dat gehoord, hij heeft geen verklaring gegeven voor het vele geld dat hij bezit, zeer verdacht, ik moet hem op de voet blijven volgen.

FOGG: … we nemen de trein.

(Passepartout neemt de trein uit de tas, geeft hem aan Fogg die hem de coulissen in gooit. Ze stellen zich op voor de loopplank.)

Passepartout, ik geloof nog steeds in mijn plan maar ik moet wel op je kunnen blijven rekenen. Zal je nog steeds aan mijn zijde blijven, wat er ook gebeurt?

PASSEPARTOUT: Yes sir, we all stand together! We blijven samen!

FOGG: En denk eraan, Rule Britannia, Britannia rule the waves, Britans never shall be slaves.

PASSEPARTOUT: Als u het zegt sir, mijn vrienden moesten het horen. Enfin, heu, hoe klinkt het volkslied van India eigenlijk?

FOGG: Stupid man, India is in Engelse handen dus …

(plots muziek Rule Britannia, ze verdwijnen via de loopplank achter de coulissen, dwarsen het podium en komen terug om zich op het bankje centraal te zetten, we horen het vertreksein, ondertussen in de salon van de Ralphs)

ANNIE: Volgens de krant moet Fogg nu in India zijn. Hoe warm zou het er zijn?

JENNY: Eens even kijken bij de weerberichten, hier: Calcutta, 32 graden.

ANNIE: My God! Wat zal die Fogg zweten in zijn overjas.

JENNY: Die temperaturen zijn inderdaad niet met die van hier te vergelijken en de omstandigheden daar zullen het er niet makkelijker op maken.

ANNIE: Hoe bedoelt u mevrouw?

JENNY: Grote delen van India zijn in handen van de Engelsen maar er zijn nog heel wat streken waar we het niet voor het zeggen hebben. Naar het schijnt zijn er immens grote oerwouden waar de oorspronkelijke inwoners er bijzonder wrede gebruiken op na houden.

ANNIE: Ik hoop dat William er niet gestrand is. Zijn er ook kannibalen eigenlijk?

JENNY: Dat weet ik niet maar da’s mogelijk. Ach ja, Fogg weet allicht wel waar hij aan begonnen is.

ANNIE: Misschien past hier dan ook een citaat van Shakespeare bij?

JENNY: Ja hoor, wie eigenzinnig is heeft in het leed dat hij zichzelf bereidt een goede leerschool.

ANNIE: Oei, verwacht u dan zoveel leed?

JENNY: Zou best wel eens kunnen *(beiden af).*

PASSEPARTOUT: *(recht)* Wat? De trein moet stoppen omdat er geen sporen meer zijn, wat is dit voor een apenland zeg?!

FOGG: Ja Passepartout, zonder hindernissen zou het maar een saaie reis zijn niet?

PASSEPARTOUT: Maar meester, we kunnen toch niet te voet verder door dit barbaarse land?

FOGG: Let op je woorden Passepartout, India is een prachtig land. Trouwens, ik heb dit voorzien.

(Fix luistert hun gesprek af)

PASSEPARTOUT: Pardon?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

TONEEL FONDS VANSSENS

Voor de juiste keuze